

De betekenis van Johannes 20:23

Hebben mensen gezag zonden te vergeven of toe te rekenen?

Overgezet of vertaald, voetnoten door M.V.

“Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem vergeven; als u ze hem toerekent, blijven ze hem toegerekend” (Johannes 20:23; HSV).

Verklaring van Arno Gaebelein¹ in “Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd - Aantekeningen bij het Evangelie naar Johannes”:

De woorden van vers 23 hebben veel christenen in verwarring gebracht: *Als gij iemands zonden vergeeft, zijn zij hem vergeven; als gij iemands zonden houdt, zijn zij hem gehouden*. We zullen in het kort een paar van de belangrijkste verklaringen van deze tekst geven.

1. Sommigen leren dat de Heer aan de apostelen macht had gegeven mensen hun zonden te vergeven of dit niet te doen, een persoonlijke macht die alleen de apostelen bezaten. Met hen is deze macht verdwenen, net als de gave van het spreken in tongen en van genezingen.
2. De Rooms Katholieke Kerk leert dat de apostelen deze onfeilbare macht om zonden te vergeven en om iemand te vervloeken ontvingen, en dat deze macht is overgedragen aan hun opvolgers. Zo is de zichzelf in stand houdende hiërarchie van de Roomse Kerk ontstaan. In gewijzigde vorm vinden we deze leer in verschillende gebruiken terug bij het protestantisme. Deze leer is door en door onbijbels. Nergens vinden we in de Schrift aanwijzingen dat de apostelen opvolgers hebben aangewezen. De zogenaamde apostolische opvolging is een uitvinding van mensen.
3. Anderen leren dat deze beloofde autoriteit in verbinding staat met de prediking van het evangelie. In het evangelie zouden de apostelen bekend maken op welke voorwaarden zonden vergeven konden worden; wie deze voorwaarden niet zou aannemen, zou in zijn zonden blijven.
4. Weer anderen menen dat de Heer met deze woorden een waarschuwing én een belofte geeft. Zij leren dat christenen “zonden vergeven” als zij door hun invloed, hun gedrag en getuigenis zondaren zo ver brengen dat zij hun zonden belijden en Christus aannemen. En dat zij iemands zonden “houden” als zij door niet aan hun roeping te voldoen, zondaren weerhouden om Christus aan te nemen. Dit is wel een zeer verzochte uitleg.

Er zijn nog andere meningen, die we niet verder zullen behandelen.

De macht om zonden te vergeven is alleen aan God voorbehouden. God alleen kan zonden vergeven. Toen de Heer Jezus tegen de verlamde zei: “Mens, uw zonden zijn u vergeven” (Lukas 5:20), zeiden de schriftgeleerden en Farizeeën: “Wie is deze, die lasteringen spreekt? Wie kan zonden vergeven dan God alleen?” Ze hadden gelijk. Als de Heer Jezus niet God was, dan had Hij gelasterd. Daarom is het lastering als een mens beweert dat hij de macht heeft de zonden van zijn medemens te vergeven. Rome beweert dat zij de macht heeft zondaars absolutie (vergeving van zonden in de biecht) te verlenen en dat zij de toegang tot de hemel kan sluiten voor mensen die geen absolutie ontvangen hebben. Dit is een verschrikkelijke leer.

Maar wat bedoelde de Heer dan toen Hij deze woorden sprak? Ongetwijfeld gaf Hij hen de macht om door de prediking van het evangelie, door de macht van de Heilige Geest, te zeggen wiens zonden vergeven zijn en wiens zonden niet vergeven zijn. Voorbeelden hiervan vinden we in het boek de Handelingen. Petrus zei in het huis van Cornelius: “Een ieder die in Hem gelooft, ontvangt vergeving van zonden door zijn naam” (Handelingen 10:43). Toen Paulus het evangelie predikte in

¹ Arno Clemens Gaebelein (1865-1945) kwam als jonge immigrant in 1879 in de Verenigde Staten aan. Bekend is hij om zijn werk onder de in New York wonende Joden, maar ook om de vele bijbelconferenties die hij hield en door een reeks boeken die hij schreef. Hij was een intieme vriend van C. I. Scofield, en daardoor nauw betrokken bij de totstandkoming van de bekende Scofield Bijbel. Oorspronkelijk methodistisch predikant, voelde hij zich sterk aangetrokken tot de leer van ‘de broeders’, wat ertoe leidde dat hij zich in 1899 losmaakte van alle kerkelijke verbindingen (hoewel hij zich nooit bij ‘de broeders’ gevoegd heeft).

Antiochië in Pisidië, zei hij: “Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Hem u vergeving van zonden verkondigd wordt” (Handelingen 13:38). En tegen de gevangenebewaarder in Filippi zei hij: “Geloof in de Heer Jezus en gij zult behouden worden” (Handelingen 16:31).

De apostelen konden getuigen dat de zonden van hen die geloofden, vergeven waren en dat zij die niet geloofden hun zonden hielden.

Maar dat is niet alles. Met de komst van de Heilige Geest op Pinksteren ontstond de gemeente, de Kerk. Allen die geloven en gered zijn horen bij de gemeente. En de gemeente heeft een bepaalde macht en autoriteit. Zij die geloven worden toegelaten tot de gemeenschap; hun zonden zijn immers vergeven. Paulus gaf aan de gemeente in Korinthe de opdracht de boze uit hun midden weg te doen, maar toen deze persoon zich zelf veroordeeld had, diep berouw had en erg bedroefd was, moesten zij hem weer in liefde aannemen en de gemeenschap herstellen. Paulus schreef aan hen: “Wie gij (de gemeente) nu iets vergeeft, ik ook; want ook ik, als ik iets vergeven heb, dan heb ik het vergeven ter wille van u in de persoon van Christus” (2 Korinthiërs 2:10). Door iemand te ontvangen verklaart de gemeente dat zijn zonden vergeven zijn, en als zij iemand uit de gemeenschap uitsluit, verklaart zij dat zo iemand op aarde de gevolgen van zijn zonde moet ondervinden.

De Engelse versie van Gaebeleins werk:

En het gezag van de kerk in het nemen van disciplinaire maatregelen op aarde, Hem vertegenwoordigend, is door Hem bekend gemaakt in vers 23. Dit gezag is niet verleend aan een priesterklasse, een doctrine die de meest afschuwelijke corruptie heeft voortgebracht in het Christendom, maar verleend aan gelovigen die een kerk vormen.

<http://biblecentre.org/content.php?mode=7&item=98>.

Richard Bennett² (ex-priester), Een bijbels antwoord op de dwaling van katholieke biecht:

Een studie van de woorden van Johannes 20:23, “Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem vergeven; als u ze hem toerekent, blijven ze hem toegerekend”, toont aan dat Jezus vergeving definieert zoals verkondigd doorheen het Evangelie.

Hier verklaarde de Heer het Evangelie in enkele woorden. De Heer gaf gezag aan Zijn discipelen om vergeving te declareren aan hen die God reeds had vergeven. De boodschap gegeven in deze passage in Johannes loopt parallel met gelijkaardige passages zoals Lukas 24:47; Mattheüs 28:18-20 en Markus 16:15-16. Dit is de wijze waarop de apostelen de Grote Boodschap verstonden en gehoorzaamden, zoals bewezen doorheen de Handelingen van de apostelen.

Christus Jezus stelde geen “biechtvaders” aan om te peilen naar elke zonde in mensen hun leven. Hij benoemde predikers van het Evangelie. Christus wil dat mensen horen naar de boodschap van predikers. De Heilige Geest bezegelt de harten van gelovigen met de genade van de verzoening dat verkregen werd door Christus alleen.

De Schrift leert dat God zonden vergeeft op grond van de verkondiging van het Evangelie, niet door het fluisteren van zonden in het oor van een “biechtvader” in een biechtstoel!

http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Catholic-Sacraments_Dutch.pdf

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

² Zie hier zijn door mij vertaalde artikels: <http://www.verhoevenmarc.be/rkk.htm#bennett>